

[Ἄρ' οὖν **ἂν ἐξαρκέσειεν** ἡμῖν (ΑΡ)], :ΚΠ
εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς **οἰκοῖμεν** :πλάγια ερωτηματική-Υ στο ἂν ἐξαρκέσειεν»
καὶ
τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι **γίγνοίμεθα** καὶ
τὰ **τε** πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς **ὁμονοοῖμεν**
καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν **εὐδοκιμοῖμεν**;

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονήσειν.

Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν·

καὶ γὰρ πενεστέρους ἐποίησεν καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασεν καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαβέβληκεν καὶ πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.

Ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, [...] μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς, [...] καθ' ἐκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν, [...] ἀδεῶς γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες αἱ νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλελοίπασιν.

Ὅψόμεθα δὲ τὴν πόλιν διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσιν, μεστὴν δὲ γιγνομένην ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν.

Τὸ δὲ μέγιστον· συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βεβιασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους.

Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν,
εἰ τήν πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν
καί τά περὶ τόν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα
καί τά τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν
καί παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκιμοῖμεν;

Ἐγὼ μὲν γάρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων
τελέως τήν πόλιν εὐδαιμονήσειν.

Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν
εἰρημένων ἀπεστέρηκεν
καί γάρ πενεστέρους ἐποίησεν
καί πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασεν
καί πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαβέβληκεν
καί πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.

Ἦν δέ τήν εἰρήνην ποιησώμεθα, [...]
μετά πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τήν πόλιν οἰκήσομεν,
ἀπαλλαγέντες πολέμων καί κινδύνων καί ταραχῆς, [...]

καθ' ἐκάστην δέ τήν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν
ἐπιδῶσομεν, [...]

ἀδεῶς γεωργοῦντες καί τήν θάλατταν πλέοντες

καί ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες
αἱ νῦν διὰ τόν πόλεμον ἐκλελοίπασιν.

Ὅψόμεθα δέ τήν πόλιν
διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν,

μεστήν δέ γιγνομένην ἐμπόρων καί ξένων καί
μετοίκων,
ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν.

Τό δέ μέγιστον
συμμάχους ἔχομεν ἅπαντας ἀνθρώπους,
οὐ βεβιασμένους, ἀλλά πεπεισμένους.

Ἀραγε, λοιπόν, θα ἦταν αρκετό σ' εμάς,
να διοικούμε την πόλη με ασφάλεια
και στα σχετικά με τη ζωή να γινόμαστε πιο πλούσιοι
και να έχουμε ομόνοια μεταξύ μας
και να χαίρουμε εκτίμησης μεταξύ των Ελλήνων;

Γιατί εγώ βέβαια νομίζω ότι αν γίνουν αυτά
η πόλη ολοκληρωτικά θα ευτυχήσει.

Ο πόλεμος λοιπόν, μας έχει στερήσει από όλα
αυτά που έχουν λεχθεί
και φτωχότερους μας έκανε
και μας ανάγκασε να ανεχόμαστε πολλούς κινδύνους
και μας έχει συκοφαντήσει στους Έλληνες
και μας έχει ταλαιπωρήσει με κάθε τρόπο.

Αν όμως συνάψουμε την ειρήνη, [...]
θα εξουσιάσουμε την πόλη με πολλή ασφάλεια,
αφού απαλλαγούμε από πολέμους και κινδύνους και
διχόνοιες, [...]
και κάθε μέρα θα γινόμαστε πιο εύποροι, [...]

χωρίς φόβο καλλιεργώντας τη γη και πλέοντας
τη θάλασσα
και ασχολούμενοι με τα άλλα επαγγέλματα
τα οποία έχουν εκλείψει εξαιτίας του πολέμου.

Και θα δούμε την πόλη
να αποκτά διπλάσια έσοδα απ' ό,τι τώρα

και να γεμίζει από εμπόρους και ξένους και
μετοίκους,
από τους οποίους τώρα έχει ερημωθεί.

Και το σημαντικότερο·
θα έχουμε συμμάχους όλους τους ανθρώπους,
όχι εξαναγκασμένους, αλλά με τη θέλησή τους
έχοντας πεισθεί.

KEIMENO : Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν, εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκιμοῖμεν; Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονήσιν. Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν· καὶ γὰρ πενεστέρους ἐποίησεν καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασεν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας διαβέβληκεν καὶ πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. Ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησόμεθα, [...] μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς, [...] καθ' ἐκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν, [...] ἀδεῶς γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες αἱ νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλεοίπασιν. Ὀψόμεθα δὲ τὴν πόλιν διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν, μεστὴν δὲ γιγνομένην ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὣν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν. Τὸ δὲ μέγιστον· συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βεβιασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους.

Μετάφραση: Θα ήταν άραγε αρκετό σε μας, αν την πόλη κατοικοῦμε με ασφάλεια και αν γίνουμε πιο πλούσιοι στα σχετικά με τη ζωή και να έχουμε μεταξύ μας ομόνοια και να χαίρουμε εκτιμήσεως μεταξύ των Ελλήνων; Γιατί εγώ βέβαια θεωρώ πως, αν γίνουν αυτά, η πόλη μας θα είναι πλήρως ευτυχισμένη. Ο πόλεμος, όμως, μας έχει στερήσει όλα αυτά που έχουν λεχθεί· γιατί πράγματι και φτωχότερους μας έκανε και πολλούς κινδύνους μας έκανε να ανεχτούμε και απέναντι στους Έλληνες μας έχει διαβάλει και μας έχει ταλαιπωρήσει με κάθε τρόπο. Αν όμως συνάψουμε ειρήνη, θα κατοικοῦμε την πόλη με μεγάλη ασφάλεια, αφού απαλλαγούμε από πολέμους, και κινδύνους και διχόνοια, και κάθε μέρα θα γινόμαστε πιο εύποροι, καλλιεργώντας τη γη χωρίς φόβο και πλέοντας στη θάλασσα και ασχολούμενοι με τα άλλα επαγγέλματα, που τώρα έχουν εκλείψει λόγω του πολέμου. Θα δούμε, μάλιστα, την πόλη να έχει διπλάσια έσοδα απ' ό,τι τώρα, και να είναι γεμάτη από εμπόρους και ξένους και μέτοικους, από τους οποίους τώρα έχει ερημωθεί. Και το σημαντικότερο· θα έχουμε συμμάχους όλους τους ανθρώπους, όχι με εξαναγκασμό, αλλά με τη θέλησή τους.

Συντακτική ανάλυση

Ἀρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν: Κύρια πρόταση
ἐξαρκέσειεν: Ἀπρόσωπο ρήμα με υποκείμενο τις πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις που ακολουθούν.
ἡμῖν: Δοτική προσωπική.

εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική ολικής αγνοίας ως υποκείμενο του ρήματος ἐξαρκέσειεν
οἰκοῖμεν: Ρήμα.
Ὡς υποκείμενο εννοείται το ἡμεῖς.
τὴν πόλιν: Αντικείμενο.
ἀσφαλῶς: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική ολικής αγνοίας ως υποκείμενο του ρήματος ἐξαρκέσειεν
γιγνοίμεθα: Ρήμα.
Ὡς υποκείμενο εννοείται το ἡμεῖς.
εὐπορώτεροι: Κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο.
τὰ περὶ τὸν βίον: Αιτιατική της αναφοράς.
καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική ολικής αγνοίας ως υποκείμενο του ρήματος ἐξαρκέσειεν
ὁμονοοῖμεν: Ρήμα. - Ὡς υποκείμενο εννοείται το ἡμεῖς.

τά πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς: Αἰτιατική της αναφοράς.

καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκμοῖμεν: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική ολικής αγνοίας ως υποκείμενο του ρήματος ἐξαρκέσειεν
εὐδοκμοῖμεν: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοείται το ἡμεῖς.

παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν: Εμπρόθετος προσδιορισμός του τόπου.

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονήσιν: Κύρια πρόταση
ἡγοῦμαι: Ρήμα. - Ἐγὼ: Υποκείμενο.

εὐδαιμονήσιν: Ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο του ρήματος.

τὴν πόλιν: Υποκείμενο του απαρεμφάτου (ετεροπροσωπία).

τελέως: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

ὑπαρξάντων: Γενική απόλυτη υποθετική μετοχή.

τούτων: Υποκείμενο της μετοχής.

Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν: Κύρια πρόταση
ἀπεστέρηκεν: Ρήμα.

Ὁ πόλεμος: Υποκείμενο.

ἡμᾶς: Ἀμεσο αντικείμενο του ρήματος

ἀπάντων: Ἐμμεσο αντικείμενο του ρήματος.

τῶν εἰρημένων: Επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός στο ἀπάντων.

καὶ γὰρ πενεστέρους ἐποίησεν: Κύρια πρόταση
ἐποίησεν: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοείται ὁ πόλεμος.

Ὡς αντικείμενο του ρήματος εννοείται το ἡμᾶς.

πενεστέρους: Κατηγορούμενο στο ἡμᾶς.

καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασεν: Κύρια πρόταση
ἠνάγκασεν: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοείται ὁ πόλεμος. Ὡς ἄμεσο αντικείμενο του ρήματος εννοείται το ἡμᾶς.

ὑπομένειν: Τελικό απαρέμφατο ως ἔμμεσο αντικείμενο του ρήματος.

Ὡς υποκείμενο τίθεται το ἡμᾶς (ετεροπροσωπία).

κινδύνους: Αντικείμενο του απαρεμφάτου.

πολλοὺς: Επιθετικός προσδιορισμός στο κινδύνους.

καὶ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας διαβέβληκεν: Κύρια πρόταση
διαβέβληκεν: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοείται ὁ πόλεμος.

πρὸς τοὺς Ἑλλήνας: Εμπρόθετος προσδιορισμός του τόπου.

καὶ πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς: Κύρια πρόταση
τεταλαιπώρηκεν: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοείται ὁ πόλεμος.

ἡμᾶς: Αντικείμενο.

τρόπους: Αἰτιατική του τρόπου.

πάντας: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο τρόπους.

Ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα: Δευτερεύουσα υποθετική πρόταση

ποιησώμεθα: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοείται το ἡμεῖς. τὴν εἰρήνην: Αντικείμενο.

[Ἡ υποθετική πρόταση με απόδοση της 2 κύριες προτάσεις που ακολουθοῦν: οἰκήσομεν - ἐπιδώσομεν, σχηματίζει υποθετικό λόγο που δηλώνει το προσδοκώμενο.]

μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς: Κύρια πρόταση

οἰκήσομεν: Ρήμα. - Ὡς υποκείμενο εννοείται το ἡμεῖς.

τὴν πόλιν: Αντικείμενο ρήματος.

μετὰ ἀσφαλείας: Εμπρόθετος προσδιορισμός του τρόπου.

πολλῆς: Επιθετικός προσδιορισμός στο ἀσφαλείας.

ἀπαλλαγέντες: Χρονική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος. πολέμων καὶ κινδύνων καὶ
ταραχῆς: Αντικείμενα της μετοχής.

**καθ' ἐκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν ἀδεῶς γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν
πλέοντες καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες:** Κύρια πρόταση

ἐπιδώσομεν: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοεῖται το ἡμεῖς.

γεωργοῦντες - πλέοντες - ἐπιχειροῦντες: Τροπικές μετοχές, συνημμένες στο υποκείμενο του ρήματος.

κατὰ τὴν ἡμέραν: Εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου.

ἐκάστην: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο ἡμέραν.

πρὸς εὐπορίαν: Εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού.

ἀδεῶς: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

τὴν θάλατταν: Αντικείμενο της μετοχής πλέοντες.

ταῖς ἐργασίαις: Αντικείμενο της μετοχής ἐπιχειροῦντες.

ἄλλαις: Επιθετικός προσδιορισμός στο ἐργασίαις.

αἱ νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλελοίπασιν: Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική στο ἐργασίαις της
προηγούμενης πρότασης.

ἐκλελοίπασιν: Ρήμα.

αἱ: Υποκείμενο.

διὰ τὸν πόλεμον: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αιτίας.

νῦν: Επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

**Ὅψόμεθα δὲ τὴν πόλιν διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσιν, μεστὴν δὲ γιγνομένην
ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων:** Κύρια πρόταση

Ὅψόμεθα: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοεῖται το ἡμεῖς.

τὴν πόλιν: Αντικείμενο ρήματος.

λαμβάνουσιν – γιγνομένην: Κατηγορηματικές μετοχές με υποκείμενο το τὴν πόλιν.

Τὰς προσόδους: Αντικείμενο της μετοχής λαμβάνουσιν.

διπλασίας: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο τὰς προσόδους.

μεστὴν: Κατηγορούμενο στο τὴν πόλιν ἀπὸ τη μετοχή γιγνομένην.

ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων: Γενικές αντικειμενικές ἀπὸ το μεστὴν.

ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν: Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική στις λέξεις: ἐμπόρων, ξένων καὶ
μετοίκων, της κύριας πρότασης που προηγείται.

καθέστηκεν: Ρήμα.

Ὡς υποκείμενο εννοεῖται το ἡ πόλις.

ἐρήμη: Κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο.

νῦν: Επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

ὧν: Γενική αντικειμενική ἀπὸ το ἐρήμη.

Τὸ δὲ μέγιστον· συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βεβιασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους:
Κύρια πρόταση

ἔξομεν: Ρήμα. Ὡς υποκείμενο εννοεῖται το ἡμεῖς.

ἀνθρώπους: Αντικείμενο ρήματος.

συμμάχους: Κατηγορούμενο στο ἀνθρώπους.

ἅπαντας: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο ἀνθρώπους.

βεβιασμένους – πεπεισμένους: Τροπικές μετοχές με υποκείμενο το ἀνθρώπους (συνημμένες στο
αντικείμενο του ρήματος).

Τὸ δὲ μέγιστον: Προεξαγγελτική παράθεση. [Μπορεῖ να σταθεῖ ὡς κύρια πρόταση, αν εννοηθεῖ ὡς ρήμα
το ἐστί, με εννοούμενο υποκείμενό του το τότε, καὶ το τότε μέγιστον θα τεθεῖ ὡς κατηγορούμενο στο τότε.]

Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν, εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκιμοῖμεν; Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονήσειν. Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν· καὶ γὰρ πενεστέρους ἐποίησεν καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἤνάγκασεν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας διαβέβληκεν καὶ πάντα τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. Ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, [...] μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς, [...] καθ' ἐκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν, [...] ἀδεῶς γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες αἱ νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλελοίπασιν. Ὀψόμεθα δὲ τὴν πόλιν διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν, μεστὴν δὲ γιγνομένην ἐμπορῶν καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν. Τὸ δὲ μέγιστον· συμμάχους ἔχομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βεβιασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους.

Ἰσοκράτους, Περὶ εἰρήνης 19-21

Ερωτήσεις Κατανόησης-Μετάφρασης

A.1. Να μεταφράσετε το χωρίο «Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ... τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν.»

Μονάδες 4

A.2. Ποια ἦταν ἡ κατάσταση στις επαγγελματικές & εμπορικές δραστηριότητες των Αθηναίων λόγω του πολέμου και τι θα αλλάξει σε αυτές σε περίπτωση ειρήνης;

Μονάδες 4

Λεξιλογικές - Ετυμολογικές Ασκήσεις

B.1. Δίνονται οι ακόλουθες λέξεις: εξουσιαστικός, εξαιρετικός, εχέμυθος, πολυσχιδής, ενοχικός, εξαίσιος, ταλαντούχος, αξιόπιστος, ἔξοχος

Από τις παραπάνω λέξεις να εντοπίσετε ὅσες εἶναι ομόρριζες (απλές ἢ σύνθετες) τοῦ «ἔξοχον» καὶ στὴ συνέχεια να συμπληρώσετε τὰ κενὰ τῶν προτάσεων που ακολουθοῦν με τὴν κατάλληλη ἀπὸ αὐτές, ὥστε να ολοκληρώνεται ὀρθὰ τὸ νόημά τους.

1. Μπορῶ να τοῦ πω ὅλα τὰ μυστικά μου, καθὼς εἶναι πολὺ
2. Ὁ χορὸς που ετοίμασε γιὰ τὴν χρῆστουγεννιάτικη ἐκδήλωση ἦταν
3. Ὁ τοῦ χαρακτήρα δεν τον βοηθεῖ να αναπτύξει υγιεῖς σχέσεις.
4. Εἶναι δημιουργὸς με ἐπιτυχημένες παραγωγές σε διαφορετικὰ θεατρικὰ εἶδη.

(Μονάδες 4: 4 x 1)

Γραμματικές Ασκήσεις

B.2. Να ἐπιλέξετε τὸν ὀρθὸ τύπο (α ἢ β ἢ γ) ἀπὸ τὴ Στήλη Β' σύμφωνα με τὴν περιγραφή που ζητεῖται στὴ Στήλη Α'.

1. ἀσφαλῶς: γενικὴ ἐνικὴ τοῦ ἐπιθέτου στὸ ἀρσενικὸ γένος
& στὸν συγκριτικὸ βαθμὸ | A. ἀσφαλοτέρου
B. ἀσφαλωτέρου |
|---|----------------------------------|

Γ. ἀσφαλεστέρου

2. μέγιστον·: αιτιατική ενικού θηλυκού γένους στον συγκριτικό βαθμό

- A. μείζονα/ μείζω
- B. μείζονα/μειζίω
- Γ. μείζονας/ μειζίους

3. ἐποίησεν: β' πληθυντικό ευκτικής ίδιου χρόνου & φωνής

- A. ποιήσοιτε
- B. ποιήσκει
- Γ. ποιήσαιτε

4. ποιησώμεθα: β' ενικό ευκτικής μέλλοντα μέσης φωνής

- A. ποιήσοιτο
- B. ποιήσοιο
- Γ. ποιήσαιτο

5. πεπεισμένους: γ' ενικό ευκτικής ίδιου χρόνου ενεργητικής φωνής

- A. πεπεισμένος εἶη
- B. πεπεικώς εἶη
- Γ. πείσαι

6. γιγνοίμεθα: γ' πληθυντικό υποτακτικής αορίστου β'

- A. γένωνται
- B. γένοιντο
- Γ. γέγονται

7. Ὀψόμεθα: γ' ενικό προστακτικής αορίστου β' μέσης φωνής

- A. εἰδέσθω
- B. ἰδέσθω
- Γ. εἰδέστω

8. λαμβάνουσιν: γ' πληθυντικό οριστικής αορίστου β' ενεργητικής φωνής

- A. ἐλάβανον
- B. ἐλάβοντο
- Γ. ἔλαβον

(Μονάδες 4: 8 x 0,5)

Συντακτικές Ασκήσεις

B.3. Να χαρακτηρίσετε στο φύλλο απαντήσεων κάθε δήλωση που ακολουθεί ως σωστή ή λανθασμένη γράφοντας Σωστό ή Λάθος δίπλα από κάθε αριθμό:

1. εὐπορώτεροι: Είναι κατηγορούμενο στο εννοούμενο «ἡμεῖς».
2. τῶν εἰρημένων: Το «τῶν εἰρημένων» είναι άμεσο αντικείμενο στο ἀπεστέρηκεν.
3. ὑπομένειν: Είναι ειδικό απαρέμφατο το οποίο εξαρτάται από το «ἠνάγκασεν».
4. ταραχῆς: Είναι υποκείμενο στη μετοχή «ἀπαλλαγέντες».
5. τὴν πόλιν: Είναι υποκείμενο στη μετοχή «λαμβάνουσιν».
6. μεστὴν: Είναι κατηγορούμενο στο «τὴν πόλιν».
7. ἐρήμη: Είναι αντικείμενο στο «καθέστηκεν»
8. συμμάχους: Είναι κατηγορούμενο στο αντικείμενο του «ἔξομεν».

[Εναλλακτική εκφώνηση συντακτικής άσκησης εφ' όλης της ύλης για τις τελικές εξετάσεις]

B.3. Να χαρακτηρίσετε στο φύλλο απαντήσεων κάθε δήλωση που ακολουθεί ως σωστή ή λανθασμένη γράφοντας Σωστό ή Λάθος δίπλα από κάθε αριθμό:

1. Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν: Το «ἂν» στην φράση είναι δυνητικό.
2. εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν: Η πρόταση είναι αντικείμενο στο ρήμα της κύριας πρότασης.
3. τῶν εἰρημένων: Το «τῶν εἰρημένων» είναι άμεσο αντικείμενο στο ἀπεστέρηκεν.
4. ὑπομένειν: Είναι ειδικό απαρέμφατο το οποίο εξαρτάται από το «ἠνάγκασεν».
5. Ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα: Η πρόταση είναι πλάγια ερωτηματική.
6. ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν: Η πρόταση είναι αναφορική.
7. ἐρήμη: Είναι αντικείμενο στο καθέστηκεν
8. συμμάχους: Είναι κατηγορούμενο στο αντικείμενο του «ἔξομεν».

